

misk Finanspolitik. I Henhold til Venstres gamle Program maa der spares paa de uproduktive Udgifter som til Militærvesen, kostbare Byggeforetagender og overflødige Embedsmænd og Bestillingsmænd. Paa disse Omraader mener jeg er det fornødt og forsvarligt at vise Sparsommelighed, saa langt det overhovedet afindre Grunde kan lade sig gøre. Men hvor det gælder at fremme Udviklingen af vore naturlige Erhvervsvirksomheder, kunne vi og bør vi ikke spare, ej heller hvor det gælder at afskaffe gammel Uret. Der vil jeg gerne henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at naar vi — forhaabentlig om ganske kort Tid — skulle behandle Skattevæsenet, vil det være at afskaffe gammel Uret at faa de direkte Skatter lagte om paa en saadan Maade, at det bliver nogenlunde overensstemmende med Retfærdigheden, nemlig saaledes, at Skattebyrden skal hvile, hvor Skatteevnen er. Det er at afskaffe gammel Uret, og det samme er Tilfældet, naar vi, forhaabentlig om ikke alt for længe, komme til en Forandring af Toldloven. Jeg vil dog ikke være imod at vise Taalmodighed, jeg vil gerne indrømme, at Rom blev ikke bygget paa en Dag, og vi kunne ikke vente at gennemføre alt i en Rigsdags-samling, men jeg vil dog holde Spørgsmaalet frisk, for at det ikke skal glemmes, at vi stede fra Venstres Side have krævet en retfærdig Ordning af vore indirekte Skatter, med andre Ord en Forandring af vor Toldlov i mere frisindet Retning. Det er sikkert, at, hvor stor Betydning der end maa tillægges de direkte Skatter, saa stor en Rækkevidde og Betydning for de brede Lag i Befolkningen som Tolden have de direkte Skatter ikke. Dermed skal ikke være sagt, at vi først skulle foretage en Forandring med de indirekte Skattelove. Jeg mener, det er kløgt og rigtigt, eftersom Forholdene have udviklet sig, og ganske særlig efter den Forhandling, der blev ført i denne Sal i forrige Samling, at koncentrere vore Kræfter om at gennemføre en fuldt forsvarlig og god Reform af de direkte Skattelove, der indbefattet Tiende-lovgivningen, og saa siden, naar vi finde Tidspunktet, beejligt, ved Forening af alle gode Kræfter ogsaa at komme til Løsning af Spørgsmaalet om de indirekte Skatter.

Marineministeren (Jøhnke): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bebrejdede mig Ansættelsen af en afskediget Officer som Lodsøldermænd og mente, at det var ulovligt. Dette beror paa en Misforstaaelse.

Det kan ikke siges at være i Strid med Bestemmelserne i Lodsloven af 13de Juni 1879, navnlig sammes § 7, sidste Punktum, der lyder saaledes: „I øvrigt skulle de, der have faret som Styrmand og have bestaaet den anordnede tredje Afdeling af Eksamen for Styrmand, navnlig i Dansk, Engelsk og Maskinlære, fortrinnsvis komme i Betragtning ved Ansættelse af Lodsøldermænd eller Lodser, naar de ellers ere i Besiddelse af de fornødne Egenskaber.“ Under Forhandlingerne paa Rigsdagen om denne Bestemmelse — det var afdøde Berg, der var Ordfører — er ikke fremkommet noget om, at det var Meningen dermed at udelukke Søofficerer fra Ansættelse. Meningen er, som ogsaa udtalt af Ordføreren, overhovedet ikke at opstille nogen Betingelse, men kun udtale, hvad der ogsaa i og for sig er det naturlige, at de der ere bedst uddannede, ogsaa fortrinnsvis skulde komme i Betragtning. Her til maa utvivlsomt henregnes danske Søofficerer, naar de have faret til Søs som saadanne i mindst et Aar, og derved kunne de altsaa ifølge Lov om Sønering af 25de Marts 1872 § 11 forlange Bævis som Styrmand. Gaaende ud fra den Forudsætning fik vedkommende Officer skriftligt Tilsagn fra Ministeriet om sin Ansættelse, naar han faldt for Aldersgrænsen, forudsat at han under sin Konstitution udfyldte Stillingen paa tilfredsstillende Maade. En saadan Udtalelse fra Overlodsøen foreligger, og derfor ansatte jeg ham. Hvorledes jeg vilde have stillet mig, hvis jeg havde været frit stillet, skal jeg ikke nærmere komme ind paa; det vilde være at tale om spildt Mælk, og jeg er aldeles overbevist om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vilde have stillet sig paa samme Maade; han vilde have haft samme Respekt for det skriftlige Tilsagn, som jeg. Som sagt: Ansættelsen er hverken lovstridig eller stridende mod Forudsætningerne i den Paragraf af Lodsloven, som jeg har nævnt. Det med Hensyn til det første Spørgsmaal: Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Stenene i Drogden, skal jeg erindre om, som ogsaa det ærede Medlem udtalte, at der i Løbet af Sommeren 2 Gange løb et Par større Skibe paa nogle Sten der, idet der kun var lidt over 20 Fod Vand. Jeg lod straks det vedkommende Stykke af Farvandet opmaale. Det er et kedeligt Farvand, fuldt af Sten, og det er meget vanskeligt at holde rent. Imidlertid, det blev opmaalt, og der blev fundet 7 Sten, hvorover 21 Fod, og 1 Sten med 20 1/2 Fod Vand. Det